

## TARTALOMJEGYZÉK

### ELŐSZÓ – Üdvözljük a Dísztletben

- Az ország, ahol minden történelmi siker
  - A valóság, mint kommunikációs probléma
  - Miért veszélyesebb a nevetés, mint az ellenzék
- 

### I. RÉSZ – A DÍSZLET FELÉPÜL

#### 1. fejezet – A Vezető megszületése

- A stadionokból épített politikai mitológia
- A nép egyszerű fia, mint állami márkanev
- A tévedhetetlenség adminisztratív alapjai

#### 2. fejezet – A Patyomkin Köztársaság

- Amikor a bejelentés fontosabb lesz az eredménynél
- Nemzeti konzultáció, mint politikai altatódal
- Az ország, ahol minden átadás „történelmi”

#### 3. fejezet – A Valóságkorrekciós Minisztérium

- Hogyan nevezünk át egy válságot győzelemmé
- A statisztika, mint udvari költészet
- Infláció nincs, csak „dinamikus árszuverenitás”

#### 4. fejezet – A lojalitás gépezete

- A szakértelem, mint nemzetbiztonsági kockázat
- Az udvari ember evolúciója
- Miért veszélyes az, aki pontos adatokat hoz

#### 5. fejezet – Az alkalmazkodó ember felemelkedése

- A lojalitás, mint karrierstratégia
- Miért veszélyes az önálló gondolat
- Hogyan lesz a kritikai érzékből szervezeti kockázat
- A rendszer, amely a simulékonyságot jutalmazza

## **6. fejezet – A hatalom építészete (stadionok, birtokok és a reprezentáció tere)**

- A politikai tér, mint uralmi nyelv
  - A díszlet nem csak kommunikáció, hanem épített valóság
  - Stadionok, mint kollektív lojalitás-templomok
  - A „köz” és „magán” határának lassú feloldódása
  - A Hatvanpuszta-jelenség: a zárt reprezentációs univerzum
  - A hatalom, amely nem beszél önmagáról, hanem építi önmagát
- 

## **II. RÉSZ – A RENDSZER ELHISZI SAJÁT MAGÁT**

### **7. fejezet – A propaganda lakókörnyezetté válik**

- Amikor már senki nem meri kimondani a nyilvánvalót
- A politikai visszhangkamra akusztikája
- Beszélgetések, amelyekben mindenki hazudik mindenkinek

### **8. fejezet – A permanens háború állama**

- Harc Brüsszellel, Sorossal, migrációval, időjárással
- Az ellenség, mint nemzeti energiahordozó
- Mi történik, ha elfogynak a démonok
- Az identitásépítés konfliktuson keresztül
- A vezető, aki már csak harc közben tudja definiálni önmagát
- A permanens mozgósítás pszichológiája
- A felelősség folyamatos kiszervezése
- A rendszer, amely számára mindig más a hibás
- Amikor a történelmi szerep önparódiává válik

### **9. fejezet – A nemzeti sikeripar**

- Szalagátvágás, mint civilizációs teljesítmény
- Gyáravatások és Photoshop-hazafiság
- A GDP, amit drónfelvételből mérnek
- A siker, mint ismételhető esemény

### **10. fejezet – A közmédia bolygója**

- A híradó, ahol mindig ugyanaz az öt ember aggódik
- Interjúk előre gyártott válaszokkal
- Az időjárás-jelentés, mint geopolitikai üzenet

### **11. fejezet – A Patyomkin-ügyintézés**

- „Az Ön ügyét kiemelten kezeljük”
- Az iktatás, mint állami performansz
- Amikor minden mozog, kivéve az ügyet
- A bürokrácia, amely elvesztette az embert

### **12. fejezet – A Patyomkin-tárgyalás**

- „A tárgyalások konstruktív mederben zajlanak”
- Végtelenített egyeztetések és örök munkacsoportok
- A döntés, mint rendszerhiba
- A kompromisszum szimulációja

### **13. fejezet – A védett központ (izoláció és az adminisztrált valóság)**

- A hatalom fizikai körbeburkolása, mint biztonsági logika
- A közvetlen valóságkontaktus megszűnése
- A vezető és a társadalom közé ékelődő védelmi rétegek
- A „túlzott védelem” paradoxona: a biztonság, mint elszigetelés
- A politikai kommunikáció átalakulása: emberi kapcsolat → adminisztratív rendszer
- A nemzeti konzultáció, mint helyettesített társadalmi kapcsolat
- A vezetés, amely már nem hall, csak mér

### **14. fejezet – A demonstráció állama**

- Az erő, mint kommunikációs eszköz
  - A rajtaütés, mint üzenet
  - Miért fontosabb a látvány, mint az ítélet
  - A megfélemlítés adminisztratív formái
  - Az eljárás, mint nyilvános színjáték
  - Amikor a cáfolat már nem hír
  - A stabilitás performatív védelme
- 

## **III. RÉSZ – A REPEDÉSEK**

### **15. fejezet – A bohócmaszok felcsúszik**

- A túlkomponált vezérkultusz tragikomédiája
- Amikor a mém gyorsabb lesz a propagandánál
- A pillanat, amikor a közönség már nem fél, hanem röhög

## **16. fejezet – A rendszer megsértődik a valóságra**

- A kritikából árulás lesz
- A kérdés, mint provokáció
- Az állam, amely kommentháborút vív a gravitációval

## **17. fejezet – A pánik koreográfiája**

- Rendkívüli bejelentések és rendkívüli magyarázkodások
- Válságkezelés PowerPointból
- A díszletmunkások rohanása a színpalak mögött

## **18. fejezet – Az elit utolsó vacsorája**

- Amikor már mindenki tudja, de senki nem mondja ki
- A rendszer belső cinizmusának megszületése
- Lojalitás a süllyedő díszlethez

---

# **IV. RÉSZ – A NAGY KIJÓZANODÁS**

## **19. fejezet – A kifáradt ország**

- A társadalom, amely már csak csendet akar
- A permanens mozgósítás pszichológiája
- Politikai apátia, mint túlélési stratégia

## **20. fejezet – A Patyomkin-pillanat**

- Az a másodperc, amikor minden műanyagnak látszik
- A propaganda végzetes túltermelése
- A hitelesség összeomlása élő adásban
- Amikor az emberek már nem hajlandók díszletként jelen lenni
- A kollektív érzelmi kivonulás
- A rendszer, amely elveszíti jelentésteremtő képességét
- A hiteles belső világértelmezés hiánya
- A vezetés, amely már csak reagál, de nem értelmez
- A taktikai narratívák állama

## **21. fejezet – A díszlet ledől**

- Nem robbanás lesz, hanem fáradt vállrándítás
- Az emberek, akik egyszer csak nem tapsolnak tovább
- Mi marad egy rendszerből, ha eltűnik a félelem

---

# **INTERMEZZO – A Patyomkin-elv**

**KIEGÉSZÍTŐ FÜGGELÉK – A díszlet belső építésze**

**ZÁRÓ FOGALMI FÜGGELÉK – Amikor elfogy a hit a díszlet mögül**

---

**UTÓSZÓ – A történelem nem felejt, csak néha röhög**

- A túlkomponált korszak öniróniája
- A hatalom és saját plakátjának viszonya
- A jelentés lassú kivonulása a rendszerből

**EPILÓGUS - A társadalmi légkör**

**A szerzőről**